

РЕШЕНИЕ

№ 2473

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **208** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г., издаден от М. Й. С., орган възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1913 от 14.11.2019 г. на „за, Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП [населено място], ЦУ на НАП/.

Със същата се оспорва ревизионния акт в частта за определени задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди от м. март 2017 г. до м. ноември 2017 г. и от м. януари 2018 г. до м. август 2018 г. по издадени фактури от [фирма], ЕИК: [ЕГН] в общ размер на 160 490.00 лв., ведно с определените лихви в размер на 26 215.30 лв., поради непризнато право на данъчен кредит за доставки на услуги и стоки на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Релевирани са доводи, че РА, в частта, с която е отказано право на данъчен кредит е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран и издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Твърди се, че от представените

доказателства се установява, че доставките от „Ю. Паргс“ са извършени действително.

Жалбоподателят, редовно уведомен не изпраща представител. В писмена молба се изразява становище по същество, с което се иска съдът да отмени оспорения ревизионен акт. Претендират се разноси, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП -С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., излага становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение и да присъди в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - С. следващото се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал. 1 от ДОПК. Решението на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя по електронен път на 18.11.2019 г. /л.13/. Жалбата е подадена чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-1213/02.12.2019 г. /л.5/ от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221718008155-020-001 от 21.12.2018 г. /л.19/, издадена от М. Й. С., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, е възложена ревизия на жалбоподателя за задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.10.2018 г. Същата е връчена по електронен път на ревизираното дружество на 10.01.2018 г., видно от приложеното известие за доставяне /л.20/, като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и А. М. И., на длъжност главен инспектор по приходите. Органът по възлагането е упълномощен със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.14-16/. Първоначалната заповед е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221718008155-020-002/09.04.2019 г., връчена по електронен път на ревизираното дружество по електронен път на 09.04.2019 г. /л.17-18/, като е определен срок за извършване на ревизията до 10.06.2019 г.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221718008155-092-001 е

изготвен на 26.06.2019 г. и е връчен лично на ревизираното лице по електронен път на 09.07.2019 г. /л.21-36/. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното дружество не е подадено възражение срещу съставения РД.

Ревизионният акт /РА/, предмет на настоящето производство, с № Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г. е издаден на 07.08.2019 г. и е връчен на ревизираното лице по електронен път на 30.08.2019 г. /л.37-41,гръб/. С него са приети изложените в РД обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК. С него на дружеството -жалбоподател са установени задължения по ЗДДС, които произтичат от непризнато право на данъчен кредит в размери и за следния период: за данъчни периоди от 01.03.2017 г. до 30.11.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 31.08.2018 г. ДДС в размер за внасяне 160 386.61 лв., главница и законната лихва върху главницата в размер на 26 215.30 лв. /л.40/. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящето производство е издаден от М. Й. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“, орган възложил ревизията на основание Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от Директор на ТД на НАП [населено място] (л.14-16).

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до Директор на Дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-8926/12.09.2019 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място], като със същата РА е оспорен изцяло.

С Решение № 1913/16.03.2020 г. на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в оспорената част на определените задължения за ДДС вследствие на отказан данъчен кредит в размер на 160 386.61 лв., главница и законната лихва върху главницата в размер на 26 215.30 лв. по издадени фактури от [фирма], ЕИК: [ЕГН]. Със същото жалбата по отношение на декларираните от ревизираното дружество резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2017 г., м.02.2017 г., м.12.2017 г., м.09.2018 г. и м.10.2018 г. е оставена без разглеждане, като недопустима, предвид липсата на извършени корекции.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е предоставяне на консултантски услуги, участие в изпълнение на обществени поръчки в различни области, като негови контрагенти са били различни общини и министерства. Констатирано е още, че ревизираното дружество, упражнява дейност в офис, находящ се в [населено място], [улица], ап. 29. В дружеството е назначено едно лице по трудови правоотношения, на длъжност „Мениджър проекти“. Ревизираното дружество е регистрирано по ЗДДС на 04.07.2008 г., deregистрирано е на 02.08.2018 г. и отново е регистрирано на 08.11.2018 г.

Ревизията е отказала право на данъчен кредит, както следва:

1. В размер на 160 386.61 лв., ведно със съответните лихви в размер на 26 215.30 лв. за данъчни периоди от м. март 2017 г. до м. ноември 2017 г. и от м. януари 2018 г. до м. август 2018 г., по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК: [ЕГН]:

1.1. Фактура № [ЕГН]/02.03.2017 г., с предмет: „Услуги по ремонт“;

1.2. Фактура № [ЕГН]/06.03.2017 г., с предмет: „Услуги по ремонт“;

- 1.3. Фактура № [ЕГН]/08.03.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;
- 1.4. Фактура № [ЕГН]/10.03.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;
- 1.5. Фактура № [ЕГН]/14.03.2017 г., с предмет: „Поддръжка мрежи“;
- 1.6. Фактура № [ЕГН]/16.03.2017 г., с предмет: „Поддръжка мрежи“;
- 1.7. Фактура № [ЕГН]/25.04.2017 г., с предмет: „Поддръжка на мрежа“;
- 1.8. Фактура № [ЕГН]/15.05.2017 г., с предмет: „Поддръжка на мрежа“;
- 1.9. Фактура № [ЕГН]/19.06.2017 г., с предмет: „Наем на мрежи“;
- 1.10. Фактура № [ЕГН]/21.06.2017 г., с предмет: „Разработка на GPS платформа“;
- 1.11. Фактура № [ЕГН]/25.06.2017 г., с предмет: „Разработка на GPS платформа“;
- 1.12. Фактура № [ЕГН]/28.06.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.03.2017 г.“;
- 1.13. Фактура № [ЕГН]/17.07.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.04.2017 г.“;
- 1.14. Фактура № [ЕГН]/07.08.2017 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
- 1.15. Фактура № [ЕГН]/16.08.2017 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
- 1.16. Фактура № [ЕГН]/17.08.2017 г., с предмет: „Монтаж на светлинна техника“;
- 1.17. Фактура № [ЕГН]/18.08.2017 г., с предмет: „Монтаж на светлинна техника“;
- 1.18. Фактура № [ЕГН]/20.08.2017 г., с предмет: „Ел. услуги“;
- 1.19. Фактура № [ЕГН]/22.08.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.05.2017 г.“;
- 1.20. Фактура № [ЕГН]/22.08.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;
- 1.21. Фактура № [ЕГН]/12.09.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.08.2017 г.“;
- 1.22. Фактура № [ЕГН]/09.10.2017 г., с предмет: „Монтажни услуги“;
- 1.23. Фактура № [ЕГН]/11.10.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.09.2017 г.“;
- 1.24. Фактура № [ЕГН]/02.11.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.10.2017 г.“;
- 1.25. Фактура № [ЕГН]/04.11.2017 г., с предмет: „Разработка на проект“ и Кредитно известие № [ЕГН]/20.04.2018 г. към нея;
- 1.26. Фактура № [ЕГН]/04.11.2017 г., с предмет: „Баланс по договор м.10.2017 г.“;
- 1.27. Фактура № [ЕГН]/09.01.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.11.2017 г.“;
- 1.28. Фактура № [ЕГН]/15.01.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.12.2017 г.“;
- 1.29. Фактура № [ЕГН]/07.02.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.01.2018 г.“;
- 1.30. Фактура № [ЕГН]/13.03.2018 г., с предмет: „Техническо предложение“;
- 1.31. Фактура № [ЕГН]/14.03.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.02.2018 г.“;
- 1.32. Фактура № [ЕГН]/01.04.2018 г., с предмет: „Поддръжка GPS“;
- 1.33. Фактура № [ЕГН]/26.04.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.03.2018 г.“;
- 1.34. Фактура № [ЕГН]/23.05.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.07.2018 г.“;
- 1.35. Фактура № [ЕГН]/24.05.2018 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
- 1.36. Фактура № [ЕГН]/25.05.2018 г., с предмет: „Подготовка оферти“;
- 1.37. Фактура № [ЕГН]/26.05.2018 г., с предмет: „Пазарно проучване“;
- 1.38. Фактура № [ЕГН]/29.06.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.05.2018 г.“;
- 1.39. Фактура № [ЕГН]/01.08.2018 г., с предмет: „Наем помещение“.

При извършената на доставчика [фирма], насрещна проверка е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № П-22221719005523-040-001/02.04.2019 г. във връзка с услугите, което му е връчено на декларирания от дружеството-доставчик електронен адрес. В указания 14-дневен срок от връчването на ИПДПОЗЛ от страна на дружеството-доставчик са депозиран писмени обяснения от управителя, в които се сочи, че транспортирането на стоките е извършено от него. Заявява се още, че се прилагат и фактури от предходни доставчици, но такива не са представени. Във връзка с искането на ревизиращите са

представени и заверени копия на документи и счетоводни регистри чрез ИС Контрол.

При извършената проверка на представените от дружеството- доставчик оборотни ведомости е установено, че същото не начислява и не изплаща работни заплати, т.е не разполага с кадрови потенциал; не са налични заведени по група 20 ДМА – недвижима собственост или сгради, няма заведени машини и оборудване, няма наличност на стоки по Сметка 304 и т.н. Констатирано е още и че към 30.08.2018 г. салдото на Сметка 401 „Доставчици“ възлиза на 1 252 776.76 лв., а вземанията от клиенти са в размер на 602 260.00 лв., както и Сметка 498 „Други дебитори“ е с дебитно салдо от 624 890.00 лв. Ревизиращите са констатирани още, че не са представени всички изискани документи. Установено е, че са представени само 25 броя фактури, като първите две обхващат период, извън ревизирания, т.е представени са само част от изисканите първични счетоводни документи. В хода на ревизията не са представени част от фактурите, в т.ч и Фактура № 59...10027, към която е издадено и Кредитно известие № 59....10035/20.04.2018 г. От страна на ревизиращия екип е извършена проверка във ВАТ 14, при което е констатирано, че дружеството-доставчик е включило в Д. със знак (-) КИ през м.04.2018 г. с предмет „рекламации по недобро изпълнение“.

В хода на ревизията е установено, че по отношение на [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС за данъчен период от 01.01.2018 г. до 31.07.2018 г., завършило с издаването на РА № Р-22221718002994-091-001 от 17.12.2018 г. С Протокол № 1624552 от 07.06.2019 г. са приобщени посочения РА и РД № Р-22221718002994-092-001 от 20.11.2018 г., издадени на [фирма].

Съгласно издадения РД, въз основа, на който е издаден РА по отношение на [фирма], дружеството е съставило 24 броя фактури за периода от 01.01.2018 г. до 31.05.2018 г. с контрагент [фирма], с предмет на доставки, както следва: разработка на софтуер, поддържане на мрежа и разработка на проект. Предоставени са заверени копия на издадените фактури. Същите не са придружени от сключени договори или приемо-предавателни протоколи за извършените услуги. Освен това е констатирано, че във фактурите е посочена банкова сметка на дружеството-доставчик, но за извършените плащания не са предоставени извлечения от банкови сметки. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че [фирма] и [фирма] не притежават кадрова и материална обезпеченост за извършване на фактурираните услуги. Констатирано е още, че справките-декларации по ЗДДС и на двете дружества се подават от един и същи IP адрес, представляват се от Р. Ч., ЕГН: [ЕГН] и В. И., ЕГН: [ЕГН], които са майка и син.

Въз основа на изложеното по-горе, органите по приходите са направили извод, че от [фирма] не са представени първични и вторични счетоводни документи, които доказват, че действително са реализирани доставките, за които са издадени фактури през периодите на ревизията. При извършена проверка в хода на административното оспорване на РА в информационната система на НАП е установено, че за периодите от 01.01.2017 г. до 31.10.2018 г. в дневниците за покупки и справки-декларации по ЗДДС на [фирма] са включени фактури за покупки на услуги единствено от [фирма], [фирма] и [фирма]. При извършената ревизия на [фирма] по ЗДДС за периодите от

01.01.2018 г до 31.07.2018 г., приключила с РА № Р-22221718002994-091-001 от 17.12.2018 г., е установено, че са изследвани доставките от тези дружества. Извършени са насрещни проверки и са събрани доказателства, че същите не разполагат с материална и кадрова обезпеченост за извършване на декларираните доставки. Относно дружеството [фирма] е установено, че в дружеството са назначени 3 лица по трудови правоотношения, на длъжност оператор строителство и експлоатация на съобщителни системи. За тези лица не са подавани декларации обр. 1 и обр. 6, т.е. от страна на ревизиращите не е било възможно да се определи същите полагали ли са труд в дружеството. Констатирано е от дневниците за покупки на [фирма], че за целия период от регистрацията до момента не са декларирани покупки. В [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения. По отношение на [фирма] е установено, че в същото са назначени 2 лица по трудови правоотношения от м.05.2018 г., на длъжност заварчик. За същите не са плащани здравно-осигурителни вноски. В дружеството не е имало лица- наети по извънтрудови правоотношения. РА № Р-22221718002994-091-001 от 17.12.2018 г. е оспорен по съдебен ред пред АССГ, като с Решение № 5788/07.10.2019 г., постановено по административно дело № 6069/2019 г., ревизионният акт е потвърден като правилен и законосъобразен. С Решение № 4340/14.04.2020 г., постановено по административно дело № 10/2020 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

Установено е още, че в подадените от [фирма] годишни данъчни декларации за 2017 г. е декларирана основна дейност по Класификатора за икономическите дейности с код 4520 – техническо обслужване и ремонт на автомобили и за 2018 г. с код 4690 – неспециализирана търговия на едро, т.е. дейности, неотнесими към предмета на извършените доставки на ревизираното дружество.

От страна на ревизиращите органи е установено, че през м.01.2018 г. ревизираното лице е получило от [фирма] специализирани товарни автомобили по Фактура № [ЕГН] от 09.01.2018 г. с данъчна основа в размер на 801 500,00 лв. и ДДС в размер на 160 300,00 лв. Към фактурата е издадено Кредитно известие № 59000010035 от 20.04.2018 г. с данъчна основа в размер на 76 000,00 лв. и ДДС в размер на 11 520,00 лв. Закупените автомобили са продадени през същия период на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейност“, ЕИК:[ЕИК] към Министерство на вътрешните работи. През м.05.2018 г. е констатирано, че ревизираното лице е закупило 7 автомобили от [фирма] по фактури с номера от № [ЕГН] до [ЕГН]. Всяка от посочените фактури е с данъчна основа в размер на 55 100,00 лв. и ДДС в размер на 11 020,00 лв. Автомобилите са продадени през същия период на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейност“, ЕИК:[ЕИК] към Министерство на вътрешните работи“. За получените доставки на автомобили от [фирма], органите по приходите са установили, че ревизираното дружество има право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 222 240,00 лв.

В хода на ревизията е установено е, че ревизираното дружество през м. 01.2018 г. и през м.05.2018 г. е доставяло автомобили на дирекция Дирекция „Управление на собствеността и социални дейност“, като декларираният ДДС от продажбите е компенсирал с покупки на услуги от [фирма]. От [фирма] е изисквана, но не е представена справка, в която да бъдат обвързани

получените услуги от доставчиците с тези, доставени на клиентите. Установени са също несъответствия в заведеното счетоводство на ревизираното лице и по точно между представената хронология на стопанските операции и оборотните ведомости. Не е установено и разплащане по всички издадени фактури от [фирма].

Органите по приходите са обобщили, че [фирма] не притежава материална обезпеченост за извършване на доставките на ревизираното лице. За ревизирания период [фирма] е декларирало покупки от свързани лица: [фирма], ЕИК:[ЕИК], чийто едноличен собственик е Р. Ч. /управител и на ревизираното лице/, [фирма], ЕИК[ЕИК] чийто управител е В. И. /управител и на [фирма]/, [фирма], ЕИК:[ЕИК], чийто управител е Р. Ч..

От страна на ревизираното дружество [фирма], в хода на ревизията е осигурен достъп до първичните оригинални счетоводни документи, находящи се в офиса на дружеството, с адрес: [населено място], [улица], ап. 29. При посещението на ревизиращите органи на адреса не са били представени вторични счетоводни документи – хронологии на счетоводни записвания, оборотни ведомости и справки за движение по счетоводни сметки, за което е съставен Констативен протокол № 1275788/17.04.2019 г. Допълнително чрез ИС Контрол с вх. № Р-22221718008155-ПРД-003-И/28.04.2019 г. от страна на ревизираното дружество е представен Хронологичен регистър за периода от 10.01.2017 г. до 31.10.2018 г.

От страна на ревизираното дружество [фирма] в хода на ревизията и във връзка с връчено ИПДПОЗЛ № Р-22221718008155-040-001 от 08.01.2019 г., връчено на 10.01.2019 г. по електронен път/определен срок за предоставяне от 14 дни/, са представени, както следва (П..1): Писмени обяснения за дейността на дружеството през ревизирания период; Счетоводна политика на [фирма]; оборотни ведомости за ревизираните данъчни периоди от м.01.2017 г. до м.10.2018 г., включително; пояснение, кой осъществява счетоводното обслужване на ревизираното дружество; документи за транспортно средство; счетоводна политика на дружеството; справки по образец; декларации; счетоводни хронологии; копия на фактури и съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, договори.

Въз основа на извършен анализ на представените документи, от страна на ревизиращите органи са установени значителни разминавания между е оборотните ведомости и представената впоследствие хронология. В тази връзка е прието, че е нарушен принципът на предимство на съдържанието пред формата. В тази връзка е посочено, че не почива на житейската и търговска логика да се осчетоводяват на разход МПС, закупени с цел продажба или да се изписват стоки, които не намират отражение в оборотните ведомости. Установено е, че не са спазени изискванията на ЗСч за осигуряване на счетоводни синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и връзката между тях, както и че не са декларирани използваните програмни продукти, т.е, че дружеството не използва лицензиран счетоводен

продукт.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 160 490,00 лв. по 39 фактури за получени услуги, издадени от [фирма]. Във връзка с всички описани по-горе констатации, на жалбоподателя са определени и лихви за ДДС, посочени в таблицата на РА.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирия субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-8926/12.09.2019 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място].

С Решение № 1913/14.11.2019 г. на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в оспорената част за непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 160 490.00 лв. и задължения за лихви в размер на 26 215.30 лв. по издадени фактури от [фирма].

В хода на съдебното производство са приобщени допълнителни писмени доказателства; назначени са основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертизи, разпитани са и свидетели.

В показанията си свидетелят В. И. –управител и собственик на [фирма], сочи, че се касае за една по-голяма обществена поръчка към ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, като следвало да бъде създадена виртуална частна мрежа, посредством която рецепцията на всеки един от хотелите е свързана в мрежа с централната, където се осъществява приемането на резервации. Тази поръчка е изпълнена от [фирма]. Заявява, че той лично в качеството си на специалист е подготвил тази виртуална частна мрежа. Използвани са местни, локални оператори, имащи сключени договори с „Р. Инвест 1“. Дружеството „Р. Инвест 1“ е продавало на [фирма] тази свързаност, като свидетелят подготвял софтуерната услуга и я е продавал на [фирма]. Изпълнението на сключения договор е продължило две години, приключило успешно, като към датата на съдебното заседание, услугата се поддържа от „В.“. Допълва още, че чрез [фирма] било възложено на [фирма] в качеството на Изпълнител, да подготви за Агенция „Митници“, за всички притежавани автомобили – 85 да бъдат оборудвани със звукова и светлинна сигнализация. Изпълнението на тази дейност било осъществено от друга фирма, собственост на свидетеля – [фирма], като в тази връзка има сключен договор между двете дружества. Твърди, че в [фирма] има назначени служители.

Една от най-големите услуги и по стойност, извършена от [фирма] за [фирма], според свидетеля, е подготовката за участие в процедури по ЗОП. Заявява, че той лично от 2006 г. е бил служител в МОСВ, Дирекция

„Мониторинг и контрол“. Извършвал е проверки на обществени поръчки, изпълнение на проекти, свързани с околната среда до 2011 г. През 2011 г., свидетелят е постъпил в МРРБ, като контролър първо ниво на контрол, където е осъществил проверка на приблизително 167 проекта на територията на цялата държава. В проверките по проектите са били включени и процедурите по ЗОП. След напускането на МРРБ, отново е работил още четири години като външен консултант към МРРБ, като отново извършвал проверки на проекти и поръчки. Благодарение на натрупания опит, свидетелят допълва, че придобил знания и компетентности, а именно когато извърши преглед на една обществена поръчка от заявлението, минималните изисквания, технически спецификации, може да прецени бързо и ефективно преценка дали съответната обществена поръчка може да бъде изпълнена, респективно необходимият труд за изпълнение и подготвяне на документацията. За периода от 2017 г.-2018 г. за [фирма], свидетелят заявява, че е подготвил приблизително между 120-130 оферти за участие в процедури по възлагане на обществени поръчки, една част, от които спечелени и реализирани. Участвал е в подготовката на апликационната форма за кандидатстване за актуализация на програмата за качество на атмосферния въздух за [община]. Твърди, че този проект бил подготвен успешно, спечелено било финансирането, като към момента се осъществява доставка на електробуси. В качеството си на подизпълнител на [фирма], [фирма] е изпълнило поръчка за „Мини М.-Изток“ за [община]. За „интернетите“, свидетелят заявява, че е използвана свързаността, заплатена от „Р. Инвест 1“. За разработването на програмата за контрол на системите за сметопочистване за [населено място], свидетелят заявява, че извършил превъзлагане на същата от [фирма] към другата му фирма – „БГ Т.“, която фирма е била партньор по проект за студентски практики. Благодарение на този проект била осигурена не просто безплатна работна сила, а нещо повече – получавал заплащане в качеството му на ментор приблизително по 120.00 лв. на всеки един от студентите, като основната цел била да бъдат придобити знания и компетентности чрез опит в реална работна среда. Лично той можело да бъде ментор на до десет практиканта. Това били студенти основно от Технически университет и от Военноморското училище, със специалност „Компютърни технологии“, като същите заедно с представител на общината са извършили този обход в [населено място]. Заявява, че въпросната система функционира и към момента. Чрез „БГ Т.“ /фирма на свидетеля/, същият препродал тази услуга на [фирма], а от [фирма] същата е предадена на [фирма], тъй като последното дружество разполага с обезпечеността да изпълни условията.

По отношение на [фирма] заявява, че дружеството е на пазара от 2006 г. и има редица сключени договори по възложени обществени поръчки. Има добра история, отговаря на минималните критерии за подбор на различни услуги. В ревизираното дружество няма назначени лица на трудово правоотношение. Единственото назначено лице е управителят на дружеството. Основните критерии за участие в процедури по възлагане на обществени поръчки, според свидетеля, са дали съответният кандидат има реализиран финансов

оборот в предходни години или да има опит. Заявява, че много рядко има поръчки, от които се изисква да се представи информация за експерти. Когато има такова изискване за експерти, неговото дружество не участва в такъв вид поръчки. В обществените поръчки, в които е взето участие, не е имало изискване за ресурсна обезпеченост. Процедурата е била без минимални критерии за подбор, за технически или за финансови условия. Тази поръчка, допълва свидетелят, така е била направена, тъй като единствената фирма на територията на Република България, която има изпълнени такива поръчки е „С.“. Ако е било заложено изискване за изпълнение на такъв вид обществена поръчка, това според свидетеля би довело до ограничаване на други фирми-участници в процедурата, и поради тази причина не са били въведени минимални изисквания за експерти или за изпълнени поръчки. Относно Агенция „Митници“, свидетелят заявява, че същите се страхуват да налагат критерии за подбор. Колкото повече са критериите за подбор, толкова повече се ограничава конкуренцията, респективно и цената става по-висока. В компетентността на всеки един възложител е да определи и да прецени какви да бъдат критериите за подбор. Заявява, че [фирма] е вписана в регистъра, воден от Агенцията за хора с увреждания като специализирано предприятие. Допълва, че, когато повече от 30 % в предприятието са лица с увреждания, се вписва в този списък. Твърди, че действащият към момента закон, благодарение на този регистър, останалите оферти не се разглеждат, освен на тази фирма. Именно по този начин [фирма] е спечелило обществената поръчка за ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“. [фирма] е вписано в този регистър. Дружеството има само един човек като персонал и по този начин на 100 % от персонала са лица с увреждания и благодарение на това е спечелена обществената поръчка. Към този момент такъв е бил ЗОП, като впоследствие през 2016 г. е бил изменен. Съгласно сега действащия закон следва да се докаже, че служителите ще произведат продукта със собствени сили, ресурси. Тази промяна в ЗОП е причината, поради която в [фирма] не са назначавани повече хора, чисто формално, за да отговаря на такъв вид изискване. Няма такъв тип изискване за ресурс. В този вид обществени поръчки, допълва свидетелят, не е имало технически и професионални изисквания за фирмата да разполага със съответните специалисти.

Свидетелят С. Г. К. заявява, че към датата на съдебното заседание работи в ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ към Министерство на отбраната, на длъжност Началник на отдел „Техническо осигуряване и транспорт“. Заявява, че в агенцията работи от 2007 г. С дружеството [фирма] е имало сключен договор за доставка на интернет, за периода от 2015 г. – 2018 г. Предметът на договора се състоял в изграждане на връзки в С. и териториалните отдели на агенцията в С., П., В. и Б.. Касаело се за т.нар. корпоративен интернет със симетрични скорости и VPN свързаност. Изграждането отнело месеци, но с точност не може да уточни. Свидетелят заявява, че именно той е бил лицето, което е осъществявало контрол на този договор от страна на Възложителя. Лицето, посочено за контакт бил свидетелят И.. Комуникирал с него само при възникнали проблеми. Задачата била да се изгради мрежата и след това да се осигури поддръжката и.

Изграждането на интернет външна среда се постига посредством рутери и публични IP адреси, които комуникират. Това не е локална мрежа, локална свързаност, каквато примерно става за офис или за сграда. Софтуерите пък са в самите рутери, и така се продават. Рутерите се позиционират по обекти и се изгражда тяхната свързаност. Допълва, че през посочения период е имал доста командировки. Служителите, които са били пряко ангажирани с работата поддържали непрекъснато връзка с него, като давали мнение относно качеството на интернета. Извършената работа е приемана със софтуерно измерване. Допълва, че в териториалните отдели са изготвяни приемо-предавателни протоколи, подписвани от съответния ръководител на отдел. Свидетелят е сумирал тези, подписани от служителите протоколи, като същите били прилагани към фактурата, която преминавала през финансов контрол, за да се отрази плащането. В заключение заявява, че основната комуникация следвало да се извършвала чрез него, но с оглед стартиране на процеса на съпорт и своевременно реакция, ръководителите на отделите са комуникирали лично с г-н И., а той е уведомявал свидетеля. Няма спомен да е имало хакерски атаки.

Свидетелят Б. Н. Н. заявява, че работи в „БГ Т.“ като оператор на далекосъобщителна техника. Назначен е на трудов договор там от 01.07.2017 г. Взаимоотношенията му с тази фирма стартирали по време на студентски практики, които са били организирани от МОН, в края на април същата година. Научил за тази фирма от посещението на В. И., управител на фирмата, в университета, където е учил – В. „Н. В.“, [населено място], специалност „Информационни и телекомуникационни технологии в морската индустрия“. Това бил проект на университета за връзка на студентите с реалния бизнес. Кандидатствал и два месеца, след като практиката приключила, бил назначен на работа. Това, което му било възложено, било изцяло свързано с технологични решения и решения в IT сферата, по-конкретно доставка на интернет услуги, доставка на компютри, на сървъри, изготвяне на проекти по IT инфраструктура, окабеляване на автомобили, работа по електрическата уредба на автомобила, в т.ч. силнотоква електроника и силнотоква електротехника. Към момента на назначаването му във фирмата, първият проект, който му бил възложен бил в изпълнение на една поръчка за Агенция „Митници“. По този проект следвало да бъдат доставени и монтирани светлинна и звукова техника в автомобилите за специален режим на движение. Свидетелят отговарял за тази част от поръчката на артикулите от „А.“. Като технически запознато лице, бил наясно с параметрите на автомобилите, отговарял също и за обмитяването и доставката на самите артикули. Доставяни били в С. от Китай, от „А.“. Управителят на фирмата взел тогава тези артикули и първите направени автомобили били във В.. Поръчката била за около 85 автомобили за цяла България. След като били направени първите автомобили във В., той и негов колега Б. К., тръгнали в Б., Л., С., С., Б., Р., Велико Т. и др., в които градове направили по два-три автомобили. Това било осъществено през август 2017 г. Оборудвали автомобилите на Агенция „Митници“ с лампи, светлини и със звукови устройства, отново поръчвани лично от свидетеля от сайта „А.“. Предварително фирмата разполагала със

списък с контакти на всички областни поделения на Агенция „Митници“ в съответните градове. Били предоставени контактни лица, най-вероятно стопаните на автомобилните паркове. Свидетелят заявява, че поддържали връзка с тях, чрез предварително заявен график на посещенията в съответните градове. В „БГ Т.“ по отношение на тази поръчка работили двама служители. В заключение заявява, че във фирмата работят още трима души.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Съдът установи, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Оспореният Ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ДОПК вр. Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от директора на ТД на НАП [населено място] /л.14-16/. Обжалваният ревизионен акт е издаден и в предвидената в закона форма – чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице.

Ревизираното лице [фирма] е надлежно уведомено за ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221718008155-020-001/21.12.2018 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221718008155-020-002/09.04.2019 г., връчени по електронен път на 10.01.2019 г. и 09.04.2019 г. /л.17-20/. На същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения и документи, отнасящи се до обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

При провеждане на ревизията са събрани допустимите и относими писмени доказателства, като от анализа на същите са направени обосновани изводи относно размера на дължимия от ревизираното лице ДДС. Анализирани са всички обстоятелства, установени от събраните доказателства, в т.ч. представените от жалбоподателя, поради което доводите на последния за допуснати съществени процесуални нарушения са неоснователни.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от него. Оспореният акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно

производство Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г. спрямо [фирма]. От извършената справка в публичния регистър <https://www.b-trust.bg/services/certificate-search> се установява, че лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РА, РД към съответните дати са притежавали валиден електронен подпис.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и същият не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид изложеното, съдът приема, че при издаването на РА не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила.

Установява се, че Решение № 1913/14.11.2019 г. е издадено от „за“ Директор на Дирекция ОДОД, ЦУ на НАП, [населено място]. Същото е издадено от компетентен административен орган, като в тази връзка по делото са представени Заповед № 930/20.11.2017 г. за оправомощаване на Е. С. П., на длъжност Заместник-директор на Дирекция ОДОП, [населено място], който в отсъствие на титуляра, поради ползване на законоустановен отпуск, командировка или друга уважителна причина и Заповед № 11486/28.10.2019 г. за ползване на годишен полагаем отпуск от 08.11.2019 г. до 15.11.2019 г., включително на Н. К. К., заемащ длъжността Директор на Дирекция ОДОП, [населено място], издадени от Изпълнителен директор на НАП. Решението е издадено в предвидения в закона срок, обсъдени са всички приобщени в хода на ревизията доказателства.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че решението е постановено от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК.

В хода на съдебното производство от допуснатата основна ССЧЕ се установява, че дължимите суми по издадения РА са както следва: Главница в размер на 160 490.00 лв. и лихва върху дължимата сума в размер на 21 160.45 лв. Този факт е установен от вещото лице, като не е оспорен от нито една от страните в производството. Видно от експертното заключение е, че е допусната грешка от страна на органите по приходите при изчисление на дължимите суми.

Правният спор се свежда до това дали са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет услуги. Спорният въпрос за

реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчика по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит, следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр.чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

I. По отношение на следните фактури, настоящият съдебен състав счита изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни, а именно:

1. Фактура № [ЕГН]/08.03.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;

2. Фактура № [ЕГН]/10.03.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;
3. Фактура № [ЕГН]/14.03.2017 г., с предмет: „Поддръжка мрежи“;
4. Фактура № [ЕГН]/16.03.2017 г., с предмет: „Поддръжка мрежи“;
5. Фактура № [ЕГН]/25.04.2017 г., с предмет: „Поддръжка на мрежа“;
6. Фактура № [ЕГН]/15.05.2017 г., с предмет: „Поддръжка на мрежа“;
7. Фактура № [ЕГН]/19.06.2017 г., с предмет: „Наем на мрежи“;
8. Фактура № [ЕГН]/28.06.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.03.2017 г.“;
9. Фактура № [ЕГН]/17.07.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.04.2017 г.“
10. Фактура № [ЕГН]/22.08.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“;
11. Фактура № [ЕГН]/12.09.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.08.2017 г.“;
12. Фактура № [ЕГН]/11.10.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.09.2017 г.“;
13. Фактура № [ЕГН]/02.11.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.10.2017 г.“;
14. Фактура № [ЕГН]/04.11.2017 г., с предмет: „Баланс по договор м.10.2017 г.“;
15. Фактура № [ЕГН]/09.01.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.11.2017 г.“;
16. Фактура № [ЕГН]/15.01.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.12.2017 г.“;
17. Фактура № [ЕГН]/07.02.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.01.2018 г.“;
18. Фактура № [ЕГН]/14.03.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.02.2018 г.“;
19. Фактура № [ЕГН]/26.04.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.03.2018 г.“;
20. Фактура № [ЕГН]/23.05.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.07.2018 г.“;
21. Фактура № [ЕГН]/29.06.2018 г., с предмет: „Софтуерни услуги м.05.2018 г.“.

От така събраните в хода на ревизията, респективно от доказателствата представени за първи път в хода на съдебното производство, обособени в т. 3, 4 и 5, както и от допуснатата ССЧЕ и свидетелски показания се установява, че въпросните фактури са издадени във връзка с Договор от 23.12.2016 г., с предмет: „Инсталация, първоначално конфигуриране и осигуряване на поддръжка на интернет свързаност“, сключен между ревизираното дружество и [фирма]. В хода на съдебното производство е представен Договор № Б-50/20.05.2015 г. за определяне на изпълнител по проведена открита процедура с предмет: „Доставка на интернет за нуждите на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ (П..3, л.14-30), сключен между ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ и [фирма], със срок на договора три години от датата на неговото подписване за 69 обекта и Договор № Б-157/18.12.2015 г. с предмет: Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да предоставя и поддържа срещу възнаграждение защитена VPN услуга на територията на страната за нуждите на отдел „Жилищен фонд“ за осем обекта, описани в приложението (л.51-55).

В така сключените договори за възлагане на обществената поръчка липсва клауза, която да забранява използването на подизпълнител при осъществяване на съответната услуга, респективно да изисква уведомяването на Възложителя при ползването на такъв. Съгласно събраните писмени и гласни доказателства, както и от ССЧЕ се установява обвързка между договорите, посочени подробно по-горе във връзка с основанието и обектите, описани в двете технически задания. Но, това от своя страна не води до категоричния извод за реалност на извършените услуги.

Безспорно от допуснатата ССЧЕ, изготвена въз основа на събраните писмени

доказателства се установява, че [фирма] при изпълнението на договорената услуга по сключения Договор от 23.12.2016 г. е ползвало свой подизпълнител, а именно [фирма]. Между [фирма] и [фирма] е сключен Договор от 29.12.2016 г., с предмет: [фирма] приема да предоставя под наем мрежи за пренос на интернет от 01.01.2017 г. – 31.05.2018 г. (П..3, л.188-194). Във връзка със сключения договор за пренос на интернет е представена Фактура № [ЕГН]/24.05.2018 г., с предмет „наем на мрежи“ (П..3, л.195). Въпросната фактура е била предмет на ревизионно производство, извършено по отношение на [фирма]. В хода на извършената ревизия по отношение на извършените доставки от [фирма] е прието, че същите са нереални и недоказани. Издаденият РА № P22221718002994-091-001/17.12.2018 г. е потвърден като правилен и законосъобразен със Решение № 5788/07.10.2019 г., постановено по административно дело № 6069/2019 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 4340/14.04.2020 г., постановено по административно дело № 10/2020 г. по описа на ВАС, по отношение на Фактури №№ 00...49/08.02.2018 г., **00..94/24.05.2018 г.** и 00...98/01.06.2018 г., издадени от [фирма]. Видно от мотивите на двете съдебни инстанции е, че в така издадените фактури липсва конкретизация и индивидуализация на предмета на осъществените услуги. Установено е по безспорен начин, че нито в хода на ревизията, извършена спрямо [фирма], нито в хода на съдебното производство по оспорения РА № P22221718002994-091-001/17.12.2018 г. са представени категорични доказателства, от които да е видно в какво се състоят конкретно посочените услуги.

Видно от доказателствата, представени в хода на настоящето съдебно производство, образувано във връзка с оспорване на РА, издаден по отношение на [фирма] е, че едва в него е представен договор, сключен между [фирма] и [фирма]. Това действие от страна на жалбоподателя поражда съмнения относно действителността на същия. Още повече, че в случая се касае за двойно подизпълнение между свързани помежду си търговски дружества. Горното обосновава извод, че този документ е съставен само за нуждите на оспорването на РА по съдебен ред.

Безспорно е, че вещото лице по допуснатата и приета в хода на съдебното производство ССЧЕ е направило съответните обвързки между представените документи, но в случая е налице влязъл в сила РА, чийто обхват включва Фактура № 94/24.05.2018 г. въз основа, на която са издадени процесните в настоящето производство фактури, описани по-горе. Доставките на услуги -предмет на Фактура № 94/24.05.2018 г. с подизпълнител ([фирма]) на изпълнителя на ревизираното дружество – [фирма] са приети за нереални с влязло в сила съдебно решение.

В тази връзка следва да бъде посочено, че обстоятелството, че, макар съгласно заключението на допуснатата ССЧЕ, издадените фактури, съдържат изискуемите реквизити по чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, това не доказва на самостоятелно основание реалност на извършените доставки на услуги. От страна на вещото лице по делото е отчетено, че ревизираното дружество въз основа на представените документи е отчетло приходи от последващата

реализация на предмета на спорните доставки. Но, това също не е достатъчен аргумент, обосноваващ реалното изпълнение на услугите. Преди всичко в този случай от съществено значение е дали доставчикът, издал процесните фактури е отчет приход. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукцията. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законната дефиниция за доставка (по стария ЗДДС), е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен.

Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

Безспорно е, че в хода на ревизията са представени и съпътстващи документи относно издадените спорни фактури, което обстоятелство е установено и от вещото лице по допуснатата ССЧЕ. Но, така представените документи, също не са достатъчни за да се установи по безспорен начин реализацията на спорните услуги, които са със специфичен предмет, а именно – софтуерни продукти. Не са представени доказателства относно изработването, внедряването и функционирането на продуктите на процесните услуги. Не са налице доказателства за крайния продукт/резултат от процесните услуги, както и за използването им за облагаемата дейност на жалбоподателя. Неизяснено е и с какъв персонал и техника са изпълнени доставките, както и въз основа на какви критерии жалбоподателят е избрал и възложил на

доставчика да изпълни такъв вид услуги.

Относно Фактура № 59..12/28.06.2017 г., с предмет: „Софтуерни услуги“, следва да се има предвид, че под същата подпис на представляващите двете дружества, респективно и положен печат, от страна на вещото лице е посочено, че е наличен Договор от 25.05.2017 г., с предмет: „Доставка на интернет и софтуерни услуги“, какъвто обаче липсва в представените от жалбоподателя доказателства. Аналогична е положението и по отношение на останалите спорни фактури, описани по-горе.

Следователно РА в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

II. По отношение на:

1. Фактура № [ЕГН]/17.08.2017 г., с предмет: „Монтаж на светлинна техника“;
2. Фактура № [ЕГН]/18.08.2017 г., с предмет: „Монтаж на светлинна техника“;
3. Фактура № [ЕГН]/20.08.2017 г., с предмет: „Ел. услуги“;
4. Фактура № [ЕГН]/09.10.2017 г., с предмет: „Монтажни услуги“.

И относно тези фактури, настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни.

От събраните в хода на ревизията, респективно събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, включително и от допуснатата ССЧЕ не се установява безспорно и категорично реалността на спорните доставки на услуги.

Относно Фактури № № [ЕГН]/17.08.2017 г., [ЕГН]/18.08.2017 г. и [ЕГН]/20.08.2017 г. е представен Договор от 20.06.2017 г., сключен между ревизираното дружество и [фирма], с предмет: „Монтаж и гаранционна поддръжка на светлинна техника и ел. услуги“, с посочени в техническа спецификация към договора автомобили, собственост на Агенция „Митници“ (П..3, л.369-378). Във връзка с този договор от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство е представен Договор рег. № 32-153359/06.06.2017 г. по възложена обществена поръчка с предмет: „Доставка и монтаж на звуково-светлинна сигнализация и комуникационно оборудване на служебни автомобили на Агенция „Митници“, сключен между [фирма] и Агенция „Митници“, като автомобилите са изброени в подробно представена техническа спецификация, неразделна част от договора (П..3, л.342-л.361). Видно от представената от [фирма] оферта до Агенция „Митници“ не е посочено, че ще бъде използван подизпълнител при изпълнение на договора. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора за възлагане на обществената поръчка, изпълнителят сключва договор за подизпълнение с подизпълнителите в офертата, като е задължен в тридневен срок да уведоми Възложителя, заедно с доказателствата, че са изпълнени условията по чл. 6б, ал. 2 и ал. 11 от ЗОП. Ал. 3 категорично не дава правото подизпълнителят да превъзлага една или повече от дейностите, които са включени в предмета на

договора за подизпълнение.

В конкретния случай по отношение на така издадените фактури се установява превъзлагане на дейности по изпълнение на предмета на обществената поръчка от страна на ревизираното дружество на подизпълнител – [фирма]. Извършено е и превъзлагане на дейностите по договора от подизпълнителя на [фирма] – [фирма] на негов подизпълнител – [фирма]. Видно е, че двете дружества - [фирма] и [фирма] са представлявани от едно и също лице – В. И. И.. В тази връзка е представен Договор от 07.06.2017 г., сключен между [фирма] и [фирма], с предмет: доставка на оборудване и монтаж на оборудване с посочени адреси на териториални поделения на Агенция „Митници“. Прави впечатление, че договорът между подизпълнителят [фирма] и неговият изпълнител [фирма] е сключен ден по-късно от сключване на договора за възлагане на обществената поръчка, подписан между [фирма] и Агенция „Митници“, а договорът за подизпълнение между [фирма] и [фирма] – едва на 20.06.2017 г. Това на практика води до известни съмнения относно реалността на извършената доставка, предвид липсата на категорични доказателства, удостоверяващи превъзлагането на обществената поръчка съгласно изискванията на сключения договор. Това обстоятелство съдът счита за съществено при установяване реалността на документираните с процесните фактури услуги.

Отделно и по отношение на трите фактури, издадени във връзка с представения договор от 20.06.2017 г. се наблюдава липсата на точна конкретизация и индивидуализация на предмета на фактурите. Така посочен, всяка една фактура може да бъде обвързана с всеки един договор с аналогичен предмет на изпълнение.

Съдът намира, че от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства не се установява по безспорен начин реалността на извършените доставки. Отделно при техния анализ се установява, че същите съответстват на представените едва в хода на съдебното производство доказателства, които съдът цени поотделно и в тяхната съвкупност. В тази връзка следва да бъде посочено, обстоятелството, че, макар съгласно заключението на допуснатата ССЧЕ, издадените фактури, съдържат изискуемите реквизити по чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, това не доказва на самостоятелно основание реалност на извършените доставки на услуги. От страна на вещото лице по делото е отчетено, че ревизираното дружество въз основа на представените документи е отчетло приходи от последващата реализация на предмета на спорните доставки. Тук аналогични са изводите на съда относно отчитането на приходите и разходите съгласно константната практика на ВАС, изложени в т. 1 по-горе.

Аналогични са изводите на съда и по отношение на Фактура № [ЕГН]/09.10.2017 г., с предмет: „Услуги по монтаж“ (При.3, л.422). По отношение на същата е представен Договор от 09.07.2017 г., сключен между [фирма] и [фирма], с предмет: „Монтаж и гаранционна поддръжка на ролетни и секционни врати, подробно описани по вид, технически характеристики,

количество и цена в договора и неговите приложения“(л.423-436). В тази връзка е представен и ППП от 09.10.2017 г. Така съставените договор и ППП, обаче страдат от съществени пороци. Никъде от съдържанието на същите не става ясно, къде точно са монтирани въпросните пет врати, липсват доказателства за тяхното доставяне и за чия сметка е било. Трудно може да бъде направена и обвързката с представената техническа спецификация от Т. [фирма]. Липсва представена от ревизираното дружество оферта, респективно нейното одобрение, условия за монтаж, респективно ползване на подизпълнители. Видно от доказателствата е, че и по отношение на тази фактура и доставка, [фирма] отново е ползвал свой подизпълнител – [фирма]. Никъде в така представените договори за монтажа не е упоменато, че въпросните врати ще бъдат монтирани в помещения на Т. [фирма].

При така установеното, РА и в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

III. По отношение на:

1. Фактура № [ЕГН]/07.08.2017 г., с предмет: „Разработване на документи по договор“;
2. Фактура № [ЕГН]/16.08.2017 г., с предмет: „Консултантска услуга по Договор от 24.11.2016 г. за изготвяне на формуляр за кандидатстване [община]“;
3. Фактура № [ЕГН]/04.11.2017 г., с предмет: „Разработка на проект“ и Кредитно известие № [ЕГН]/20.04.2018 г. към нея;
4. Фактура № [ЕГН]/13.03.2018 г., с предмет: „Техническо предложение“;
5. Фактура № [ЕГН]/24.05.2018 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
6. Фактура № [ЕГН]/25.05.2018 г., с предмет: „Подготовка оферти“;
7. Фактура № [ЕГН]/26.05.2018 г., с предмет: „Пазарно проучване“.

Настоящият съдебен състав като взе предвид събраните в хода на ревизията, респективно в хода на съдебното производство доказателства, включително и ССчЕ, намира, че по отношение на изброените по-горе фактури се установява реалност на извършените доставки на услуги. На първо място фактурите се обвързват ясно и непротиворечиво с приложените към тях съпътстващи документи – договори, приемо-предавателни протоколи, изготвени технически задания по ЗОП, документация за участие в проведени обществени поръчки. Безспорно ревизиращите органи в РД са посочили, че са осъществили лично посещение в счетоводството на ревизираното дружество, където същите са се запознали със съдържанието на представените в хода на съдебното производство писмени доказателства – П..2, П..3 и П..4 към делото. В съпътстващите документи подробно са описани извършените дейности, предмет на процесните фактури, представени са и протоколи от заседания по проведени процедури по реда на ЗОП, видно от които ревизираното дружество е било участник.

При така установеното, РА в тази му част следва да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен.

IV. По отношение на:

1. Фактура № [ЕГН]/02.03.2017 г., с предмет: „Услуги по ремонт“;
2. Фактура № [ЕГН]/06.03.2017 г., с предмет: „Услуги по ремонт“;
3. Фактура № [ЕГН]/01.08.2018 г., с предмет: „Наем помещение“.

При съвкупна преценка на доказателствата по делото, настоящият съдебен състав намира, че РА и в тази му част следва да бъде потвърден като законосъобразен. Относно извършените дейности по СМР, настоящият съдебен състав намира, че същите не се доказват безспорно, независимо от събраните писмени доказателства, ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ. Вярно е, че съгласно двете експертни заключения, ревизираното дружество е отчело приходи във връзка с издадените фактури, както и че издадените фактури от дружеството-доставчик, съдържат изискуемите реквизити по чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч. Това, обаче не доказва на самостоятелно основание реалност на извършените доставки на услуги. В тази връзка, аналогични са изводите на съда относно отчитането на приходите и разходите съгласно константната практика на ВАС, изложени в т. 1 по-горе от съдебния акт, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

На първо място така издадените фактури не могат да се обвържат с представените писмени доказателства, най-общо в основанието за издаването им са посочени "услуги по ремонт", липсва посочен договор, респективно дата. Във фактурите не е отразено мярка, количество, т.е същите не съдържат съответната релевантна информация. Протоколите за приемане на извършените дейности също са непълни, неоформени: не са представени нито ценови листи или оферти за извършените дейности, както и количествено-стойностни сметки, оферти за съответните материали, които са вложени в извършените ремонтни дейности. Не са представени доказателства от страна на дружеството-доставчик за закупените от него материали, предвид формираната в договорите клауза, че "материалите са за сметка на Изпълнителя".

Ето защо, независимо от експертното заключение по допуснатата ССЧЕ и допълнителната такава, предметът на процесните фактури не може да се обвърже нито с протоколите, нито със сключените договори. Така описан, предметът на фактурите не е конкретизиран и не носи достатъчно информация за възникналото данъчно събитие, поради което в тази част на спора е приложима т.3 от Тълкувателно решение № 5 от 14.07.2004 г. на ВАС по д. № ТР-7/2004 г. Според посоченото ТР липсата на този реквизит в данъчната фактура, който носи информация за възникнало облагаемо данъчно събитие, винаги е предпоставка да бъде отказано право на данъчен кредит. Предметът на фактурите не позволява да се определи точния вид на доставката и количеството на услугите, което води до извод, че същите не отговарят на изискването на чл.226, т.6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС. Неяснотата относно предмета на доставката не е преодоляна чрез съпътстващите документи, което възпрепятства установяването на съответствие на действително извършените сделки, възможността за доказване реалността на доставките, респективно установяване настъпването на данъчното събитие, и е самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит по тези фактури.

Предвид липсата на кадрови и технически ресурс на доставчика, не става ясно дали същият е наел подизпълнители на спорните доставки на услуги по СМР. В случай, че са ползвани подизпълнители, липсват представени договори за подизпълнение, протоколи обр. 19 за приемане на изпълнението на извършените СМР дейности, количествено-стойностни сметки, оферти, договори по ЗЗБУТ относно спазване на безопасни условия на труд и прочие. Да по отношение на дружеството [фирма], е посочено, че [фирма] е сключило договор с него в качеството му на подизпълнител с предмет на доставка на чували за отпадъци, но това по своята същност не може да се обвърже с предмета на Фактура [ЕГН]/06.03.2017 г., с предмет: „Услуги по ремонт“.

По отношение на последната фактура с предмет „Наем помещение“, съдът, независимо от писмените доказателства, респективно допуснатата ССЧЕ, намира, че не е налице реално изпълнение на процесната услуга. На първо място от представените договори за наем /П.. 3, л.1-13/ се установява, че собственикът на складовото помещение е дружеството [фирма], представлявано от И. М. И. отдава под наем същото на [фирма] с Договор за наем от 01.02.2018 г., като в същия договор е включена клауза, позволяваща на наемателя да преотдава помещението, само със съгласието на наемодателя. С Договор от 01.02.2018 г., [фирма], в качеството на Наемодател предоставя помещението под наем на [фирма] отново срещу наемна цена в размер на 680.00 лв., за срок от една година от датата на сключване на договора. С Договор от 01.04.2018 г., [фирма] отдава под наем помещението на [фирма], със срок на договора от една година, от датата на неговото сключване за месечна наемна цена в размер на 825.00 лв. Към сключения договор, въз основа на който е издадена спорната фактура е представен Протокол от 01.08.2018 г., с който е удостоверено предаването на наетото складово помещение на [фирма] за период от 4 месеца. Към така сключените договори за наем, проследени хронологично липсват представени писмени съгласия от страна на собственика на складовото помещение - [фирма], предвид изричната клауза, определящ това като задължение на съответния наемател. Отделно липсват и не са представени доказателства дали всеки един от наемодателите на помещението, респективно собственикът са декларирали това обстоятелство пред съответната дирекция за местни данъци и такси към [община]. Налице е и друго противоречие, видно от сключения договор за наем между ревизираното дружество и дружеството-доставчик е, че същият е със срок една година от датата на подписване, докато в приемо-предавателния протокол е отразено, че помещението се отдава за 4 месеца, като същото е предадено едва на 01.08.2018 г.

При така установените несъответствия, респективно липса на съпътстващи документи, настоящата съдебна инстанция намира изводите на органите по приходите за липса на реалност на процесните услуги по посочените фактури за правилни и законосъобразни, поради което РА в тази част следва да бъде

потвърден като правилен и законосъобразен.

V. По отношение на:

1. Фактура № [ЕГН]/21.06.2017 г., с предмет: „Разработка на GPS платформа“;
2. Фактура № [ЕГН]/25.06.2017 г., с предмет: „Разработка на GPS платформа“;
3. Фактура № [ЕГН]/01.04.2018 г., с предмет: „Поддръжка GPS“.

РА и в тази му част се явява правилен и законосъобразен.

Аналогично както и по отношение на фактурите, издадени във връзка с изпълнение на възложена обществена поръчка с договор, сключен с Агенция „Митници“, и тези фактури със свързани с проведена по реда на ЗОП обществена поръчка. Представен е Договор с рег. № Д17000228ВН/24.02.2017 г., сключен на основание чл. 112, ал. 6 от ЗОП и проведена открита процедура между [община] - Възложител и [фирма] – Изпълнител, с предмет: „Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да изгради и въведе в експлоатация, в т.ч. гаранционно обслужване и поддържане на система за контрол на дейностите по чистота за нуждите на [община].“ В чл. 12, ал. 1 от договора е уредено, че Изпълнителят се задължава в срок от три дни от сключването на договор за подизпълнение или допълнително споразумение за замяна на посочен в офертата подизпълнител да изпрати копие на договора или на допълнителното споразумение на Възложителя, съгласно чл. 75, ал. 2 от ППЗОП, заедно с доказателствата, че са изпълнени условията по чл. 66, ал. 2 и 11 от ЗОП. Съгласно ал. 2 на същия член, след сключване на договора и най-късно преди да започване на изпълнението му, Изпълнителят уведомява Възложителя за името, данните за контакт и представителите на подизпълнителите, посочени в офертата. Изпълнителят уведомява Възложителя за всякакви промени в предоставената информация в хода на изпълнение на поръчката.

От страна на ревизираното дружество на първо място не са представени доказателства, удостоверяващи, че същото е декларирало с офертата си до [община], че ще ползва подизпълнител при изпълнение на предмета на обществената поръчка, респективно самите подизпълнители и техни представители, доказателства във връзка с промени с тази информация. Представен е Договор за изпълнение на изграждане и въвеждане в експлоатация на система за контрол на дейностите, сключен на 12.02.2017 г. между [фирма] и [фирма], за който се твърди, че е сключен във връзка с горепосочената обществена поръчка. Никъде в съдържанието на договора не става ясно, че дейностите, касаят [община], респективно, че договорът е сключен с подизпълнител във връзка с изпълнение на предмета на обществената поръчка. Не са представени доказателства, че Възложителят – [община] е уведомен, че Изпълнителят [фирма] ще ползва подизпълнител при изпълнение на възложените с договора дейности. От представените пред съда доказателства се установява, че [фирма] за изпълнение на договореното с договора от 12.02.2017 г. е сключило Договор от 12.02.2017 г. за изпълнение и въвеждане в експлоатация на система за контрол на

дейностите по чистотата и последваща поддръжка с [фирма]. Следователно отново е налице верига от договори с подизпълнители, за които няма доказателства да са били декларирани от ревизираното дружество с офертата по възложената обществена поръчка. В сключения между [фирма] и [фирма] отново липсва посочване на кои дейности, респективно същите касаят ли [община], свързани ли са с главния договор за възложената обществена поръчка, сключен между [фирма] и [община]. Освен това този договор е неподписан и неподпечатан, което поставя под съмнение неговата действителност.

По отношение на последната фактура, с предмет: „Поддръжка GPS“, съдът намира, че не е налице реалност на документираната услуга. Във връзка със същата е представен Договор от 03.02.2018 г. с предмет: за изпълнение на извършване на поддръжка на система за контрол на дейностите, сключен между [фирма] и [фирма]. От страна на ревизираното дружество се твърди, че договорът с дружеството – доставчик е сключен във връзка с договора за възложената обществена поръчка с [община].

Така представеният договор от 03.02.2018 г., отново се характеризира със съществени пороци. Видно е, че от същия въобще не става ясно за какви дейности е сключен, респективно не е посочено, че се касае за „дейности по чистота за нуждите на [община]“. Никъде не е посочено, че [фирма] е подизпълнител на [фирма] във връзка с изпълнение на предмета на горепосочената обществена поръчка. И към този договор липсва и не е представена техническа спецификация. Дори представените протоколи от 01.04.2018 г. и 21.06.2017 г. трудно се обвързват с останалите представени писмени доказателства.

При така установеното, РА и в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

В заключение следва да се посочи, че липсата на доставка е основание да се откаже право на данъчен кредит поради нарушение на основните принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Съобразно практиката на С., не е възможно приспадането на данък, който е дължим, единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци - Решение от 13 декември 1989 г. по дело С-342/87, Решение от 19 септември 2000 г. по дело С-454/98, решение по дело С-152/02 на СЕО и т.49 от решението по дело С-285/09 на С., т. 44 от решение по съединени дела № С-80/11 и С-142/11. Следователно наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване право на данъчен кредит, както съобразно цитираните норми на съюзното право и практиката на С., така и съобразно националното законодателство. За да се установи, че на основание доставката на стоки/услуги е налице право на приспадане, е необходимо да се провери, дали доставките са реално осъществени и дали са

използвани от лицето за извършването на облагаеми доставки /т.31 от решение на С. по дело С-285/11/. Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка /т.53 от решение на С. от 06.09.2012 г. по дело С-324/11/.

С оглед на изложените по-горе мотиви за всяка една от спорните фактури, настоящият съдебен състав намира, че оспорването срещу РА № Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г. по отношение на Фактури № № [ЕГН]/07.08.2017 г., с предмет: „Разработване на документи по договор“; № [ЕГН]/16.08.2017 г., с предмет: „Консултантска услуга по Договор от 24.11.2016 г. за изготвяне на формуляр за кандидатстване [община]“; [ЕГН]/04.11.2017 г., с предмет: „Разработка на проект“ и Кредитно известие № [ЕГН]/20.04.2018 г. към нея; [ЕГН]/24.05.2018 г., с предмет: „Консултантски услуги“; [ЕГН]/25.05.2018 г., с предмет: „Подготовка оферти“; [ЕГН]/26.05.2018 г., с предмет: „Пазарно проучване“, издадени от [фирма] следва да бъде уважено по отношение в общ размер на 53 940.09 лв. /главница в размер на 48 700.00 лв. и лихва в размер на 5 240.09 лв./ и отхвърлено по отношение на останалите фактури, издадени от [фирма] /т. I, т. II, т. IV и т. V от съдебния акт/ в общ размер на 130 710.36 лв. /главница – 111 790 лв. и лихва – 18 920.36 лв./.

По отношение на разноските: Настоящият съдебен състав намира, че на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК на жалбоподателя на следва да бъдат присъдени полагащите му се разноски във връзка с частичната отмяна на ревизионния акт. Едва в хода на съдебното производство от страна на ревизираното дружество са ангажирани писмени доказателства, с които то е разполагало и не е представило в хода на ревизията, респективно в хода на административното обжалване на РА. Ето защо, същото следва да заплати разноските по делото, независимо от неговия изход. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, изчислено на базата на чл. 8 във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразно чл. 161, ал. 3 от ДОПК в размер на 4 376.50 лв. (четири хиляди триста седемдесет и шест лева и 250 стотинки).

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК:

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г., издаден от М. Й. С., орган възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията срещу [фирма], ЕИК:[ЕИК], в обжалваната част, потвърдена с Решение № 1913/14.11.2019 г. на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактура

№ [ЕГН]/07.08.2017 г.; Фактура № [ЕГН]/16.08.2017 г.; Фактура № [ЕГН]/04.11.2017 г., и Кредитно известие № [ЕГН]/20.04.2018 г. към нея; Фактура № [ЕГН]/24.05.2018 г.; Фактура № [ЕГН]/25.05.2018 г.; Фактура № [ЕГН]/26.05.2018 г., издадени от [фирма] в общ размер на 53 940.09 лв., от които главница в размер на 48 700.00 лв. и законна лихва върху главницата в размер на 5 240.09 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221718008155-091-001/07.08.2019 г., издаден от М. Й. С., орган възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията, в обжалваната част, потвърдена и изменена с Решение № 1913/14.11.2019 г. на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], в останалата обжалвана част, относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 130 710.36 лв., от които главница в размер на 111 790.00 лв. и законната лихва върху главницата в размер на 18 920.36 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Р. Т. Ч., със съдебен адрес: [населено място], [улица] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 376.50 лв. (четири хиляди триста седемдесет и шест лева и 250 стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: